

בש"פ 183/15 - נור יחיא נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 183/15

כבוד השופט צ' זילברטל

לפני:

נור יחיא

העוררת:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתיק
מ"ת 42810-14 שניתנה ביום 6.1.2015 על ידי
כב' השופטת ד' עטר

תאריך הישיבה:
(18.1.2015)

עו"ד צ' אבנון
עו"ד נ' חנאוו;עו"ד ש' טל;עו"ד י' גולדברג

בשם העוררת:

בשם המשיבה:

החלטה

1. ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 6.1.2015 בגדירה נעצרה העוררת עד תום ההליכים המשפטיים נגדה (מ"ת 42810-14, כב' השופטת ד' עטר).

2. בכתב האישום, אשר הוגש נגד העוררת ושני נאשמים אחרים, נטען כי העוררת ניהלה מערכת יחסית רומנטית מחוץ לנישואיה עם אחד הנאשמים (להלן: הנאשם 1), וכי השניים קשוו קשר, יחד עם אדם נוסף שזהותו לא ידועה (להלן: الآخر), להמית את בעלה של העוררת. בהתאם לכך, הצד השני הנאשם 1 בנשק ובתחמושת, וכן ברכיב גנוב. עובר

עמוד 1

ליום 29.8.2014 ניהלו העוררת והנאשם 1 שיחות טלפון והתקتبויות. ביום 29.8.2014 בשעה 15:55 שלחה העוררת לנאשם 1 מסרין ובו הציעה להודיע לו מתי בעלה יעצוב את ביתם. בהמשך, בשעה 18:15 שלחה העוררת לנאשם 1 מסרין נוספת ובו נכתב: "הנה הוא יצא עכשו". בעקבות המסרין עקבו הנאשם 1 והאחר באמצעות הרכב הגנוב, כשהם רעוili פנים, אחריו רכבו של בעלה של העוררת. בשלב מסוים, תוך כדי הנסיעה, עקפו השניים את רכבו של הבעל וירטו לעברו מספר יריות בכוונה להמיתו. עקב הירוי נפצע הבעל אונשות ולאחר מכן נקבע מותו. הנאשם 1 והאחר נמלטו מהמקום לשטח סמוך, שם הציתו את הרכב הגנוב. בהמשך, בהתאם לsicom מוקדם, הגיעו לשטח הנאשם הנוסף בכתב האישום, והוא מילט מהמקום את הנאשם 1 ואת الآخر ברכובו. בשל כך הואשמה העוררת בשידול לרצח, ובקשרית קשור לביצוע רצח, לפי סעיפים 300(א)(2) ו-499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

3. עם הגשת כתב האישום הגישה המשיבה בקשה למעצר העוררת עד לתום ההליכים המשפטיים נגדה. בדיון שהתקיים ביום 17.12.2014 הסכים בא-כוח העוררת לקיומן של ראיותلقאה. בתום הדיון נקבע בית המשפט, חרף התנגדות המשיבה, כי יוכן תסקير שבו תבחן אפשרות שחרורה של המבוקשת לחילופת מעצר (כב' השופטת נ' אודה). בתסקירות שהוקן ציון, כי העוררת, ילידת 1980 ואם לשולשה, נעדרת עבר פלילי, שוללת מעורבות במiosis לה בכתב האישום וכן שוללת בעייתיות כלשהי בקשר שהיא לה עם בעלה המנוח. שירות המבחן התרשם, כי העוררת נתונה ב"מצוקה רגשית" נוכח מעצרה, וכי הסיכון להישנות ביצוע העבירה מצדה הוא נמוך. כן התרשם שירות המבחן, כי בני משפחת העוררת אשר הוציאו כמפתחים הם אנשים נורמטיביים שיוכלו להוות עבורה גורם תומך. בשל כך הומלץ לשחרר את העוררת לחילופת מעצר.

4. ביום 6.1.2015, לאחר הגשת התסקיר, התקיים דיון נוסף בפני בית המשפט המחויז, ולאחריו נקבע כי העוררת תיעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדה (כב' השופטת נ' עטר). בית המשפט ציין בהחלטתו, כי מהות העבירות המיויחסות לעוררת מקיימות חזקת מסוכנות. כן נאמר, כי הנטען בכתב האישום עומד לכאהora בנגד נתונים אותו מסרה העוררת לשירות המבחן, בפרט לגבי הנתונים הנוגעים למערכת היחסים הזוגית ששרה בינה ובין בעלה טרם מותו. בית המשפט המחויז הוסיף, כי ההתנהלות המיויחסת לעוררת בכתב האישום הייתה "מתחת לפניה השטח", באופן המונגד למצג שהציגה לבני-משפחה. מסיבות אלה נקבע, כי לא ניתן לתת אמון בעוררת, וכי קיימ ספק אם הגורמים המוכיחים שהוציאו יכולו להציג לה גבולות ולהוות עבורה חילופה סמכותית (להבדיל מהתרומות שירות המבחן כי הם יכולים להוות גורם תומך). המסקנה האחורה נתמכה גם בהתרומות הישרה של בית המשפט המחויז מן המפתחים שהוציאו. על כן נקבע כי העוררת תיעצר עד לתום ההליכים.

5. בערך דן, אשר מפנה כלפי ההחלטה האמורה, נטען ראשית, כי שגה בית משפט קמא בקבעו כי אין לתת אמון בעוררת. העוררת סבורה כי, לכאהora, קביעה זו מנוגדת להחלטת כב' השופטת נ' אחד, אשר הורתה על עירication תסקיר, שכן עליה ממנה כי בכל מקרה לא הייתה אפשרות לשחרר את העוררת לחילופת מעצר. העוררת מוסיפה כי שירות המבחן בוחן את המסוכנות הנש��פת ממנה, כאשר עובדות בכתב האישום היו מונחות לנגד עניין, ואף על פי כן המלצות היהתה לשחררה לחילופת מעצר. בנוסף, משגגה העוררת גם על קביעת בית המשפט המחויז כי קיימ ספק לגבי המפתחים, כאמור לעיל. נטען כי מדובר במפתחים ראויים, וכי גם אם לכאהora העוררת הציגה לפנייהם מצג לא נכון, מובן כי אין בכך כדי לפסול אותם. נוכח האמור מבקשת העוררת להורות על שחרורה לחילופת מעצר בהתאם להמלצת שירות המבחן. לחילופין מתבקש לאפשר להציג לשירות המבחן חילופת מעצר שאינה בקרב בני המשפחה הגרעינית ובישוב מרוחק ממוקם מגורייה. בא-כוח העוררת טען כי מסוכנותה "נקודתית" ועל כן ניתן להתגבר על חשש זה באמצעות חילופה הדוקה, ככל שהחלופה שנבדקה בעבר תימצא בלבתי מתאימה.

6. בדion שנערך לפני המשיבה כי המכשול העיקרי הניצב בפני האפשרות לשחרר את העוררת לחולופת מעוצר בעז בחוסר האפשרות ליתן בה אמון מינימלי, נוכח.OPן התנהלותה, בדרכים מתוחכמתות ומיניפולטיביות. מטע זה, נטען, אין דרך, שאינה במעטך מאחוריו סוג גבריה, לאין באופן סביר את מסוכנותה של העוררת. עוד נטען לפער ממשועוט בין הعلاה מכתב האישום לבין האופן שבו מוצגים פני הדברים על-ידי העוררת ובני משפחתה הקרובים, כמשמעותם בתסקיר. פער זה מצביע אף הוא על העדר האפשרות ליתן אמון בעוררת ובמקחים המוצעים. בהקשר זה גרסה המשיבה כי עליה בידי העוררת אף להטעות את שירות המבחן, אשר לא הציג בתסקיר תמונה מלאה באשר ליחסה של העוררת למיחסה לה. המשיבה התייחסה גם לדברי העוררת על רצונה לבסוף עם ילדיה, ככלך יש להויסף את החשש המובנה מפני הימלטות מאימת הדין כשמדבר בעבורות שאמ העוררת תושע בהן היא צפיה לעונש חמוץ ביותר. נטען גם לחשש של שבוע הילכי משפט בהתחשב בכך שאם העוררת היא עדת תביעה.

דין והכרעה

7. נוכח אותו פער, עליו עמדה באת-כוח המשיבה, בין מערכת היחסים המשפחתית המתוארת בתסקיר לבין המשקנות העולות מעבודות האישום (כשאינו מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכואורה), ובהתחשב בנסיבות הפרשה כמתואר לעיל, אין סביר שניתן היה לאמץ את חלופת המעוצר שהומליצה על-ידי שירות המבחן. יש להציג כי העוררת ביצעה את המיחסה לה, לכואורה, מבלתי לצאת מביתה ותוך הפעלת אחרים לביצוע מעשה רצח, מה שמצויב על יכולת השפעה וערמומיות. בסיבות אלה, קיים קושי מובנה להתגבר על חשש המסוכנות הנש��ת מהעוררת או ליתן בה אמון. זאת ועוד, העוררת לא נרתעה, לכואורה, מלהשל אל אחרים לקפח חייו של אבי ילדיה, מה שمعد על תעוזה עברינית והיעדר מעצורים ומחסומים. בסיבות אלה, שחרור העוררת יכול להיעשות, אם בכלל, רק לחולופה הדוקה במיוחד, כשהפירוק החזוד על העוררת יעשה על-ידי מפקחים ראויים המתבוננים בעניינים פקוחות על המעשים המיחסים לעוררת ומודעים היטב לאופים ולסיכון הנש��ים מהם. חלופה כזו לא הוצאה. די בכך כדי להביא לדחית העරר.

אכן, העוררת הואשמה בעבירות חמורות ביותר המקומות חזקת מסוכנות ממשועוטית, אלא שמצוות החוקן היא לבחון בכל מקרה אפשרות שחרור לחולופת מעוצר שתציג את מטרותיו, וחומרת העבירה כשלעצמה אינה עילה למעוצר. אודה, כי לרגע המפורט לעיל ביחס לעובדות המקירה ולהילוכה של העוררת, אני מתקשה לראות חלופה ההולמת את נסיבות הפרשה. אילו, למשל, היו פנוי בית המשפט נתונים לפיהם המעשים נעשו על-ידי העוררת מחמת שחרור רגשי ואבדן עשתונות אליהם נקלעה, היה מתחזקת האפשרות שמדובר ב"מסוכנות נקודתית" שהוקחתה בינתיים. כאמור, מתקיר המעוצר לא עולה אפשרות זו. אלא שעל אף קשיים ניכרים אלה, אין סביר שיש מקום לאמירה פסקנית ונחרצת שלפיה שום חלופה לא תסכו (וגם בית משפט קמא לא קבוע כך) וככל שתוצג חלופה רואה והדוקה, יהיה צורך לבחנה.

בא-כוחה של העוררת מסר על הצעת חלופה נוספת שגובשה, אשר לא נבחנה על-ידי שירות המבחן ובית משפט קמא. אין למנוע מהעוררת לפנות לבית משפט קמא בבקשת לעיון חוזר, ככל שהיא סבורה שבידה הצעה רואה לחולופה הדוקה ובית המשפט יפעל כחוכמתו, בהתחשב מכלול הנתונים.

הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ז בטבת התשע"ה (18.1.2015).

שפט
